

Πρεσβυτέρου Αθανασίου Μηναῖ

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ, ΤΟ ΝΤΙΜΠΕΪΤ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

«... και ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, ...»¹

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὀνομάζει ἄνομον τὸν Ἀντίχριστον, ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιασθεῖ ὅταν, μετὴν παραχώρηση τοῦ Θεοῦ, φύγει ἀπὸ τὴ μέση Ἐκεῖνος πὺ ἐμποδίζει ἄχρι καιροῦ τὴν παρουσία του, ὥστε νὰ φανεῖ ἡ ἀποστασία τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ Προφητεῖες περὶ τοῦ πυρηνικοῦ ὀλέθρου πρὸ τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου.

Γιὰ τὸν **πυρηνικό ὀλεθρο** ὀμιλεῖ καὶ ὁ Προφῆτης Ἡσαΐας τὸ 700 π.Χ. στὸ 24^ο κεφάλαιο. Ἡ Θεία Ἀποκάλυψη τὸν ὀλεθρο τὸν ὀνομάζει **Ἄρμαγεδῶνα**.

Πρὶν ἀπ' ὅλα αὐτὰ θὰ προσπαθήσουν τὰ ὄργανα τοῦ ἀντιχρίστου νὰ **σφραγίσουν** τὸν κόσμο, τὰ ζῶα, τὰ τρόφιμα μετὸν ἐπάρατο ἀριθμὸ 666. Αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ οἱ πρόδρομοι τοῦ ἀντιχρίστου δὲ διστάζουν νὰ τὸν προβάλλουν ξεδιάντροπα παντοῦ ἐτοιμάζοντας ἔτσι τὸν ἐρχομὸ τοῦ ἀνόμου. Δὲν ἀγνοοῦν τίς συνέπειες, ἀπεναντίας ὀδηγοῦν μετὸ μῖσος τὸν κόσμο, τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ὀνόμασαν ἀκόμη καὶ καφενεῖα καὶ θέατρα «Σόδομα καὶ Γόμορρα» καὶ τὸ πιὸ ἐκπληκτικὸ ἀπ' ὅλα συνέβη στὴν τηλεόραση στὸ debate τῶν ἀρχηγῶν.

Ἐκεῖ ὑπῆρχαν:

- 6 ἀρχηγοί,
- 6 δημοσιογράφοι,
- 6 ἐρωτήσεις στὶς 6 τοῦ μηνός.

Γιὰ ὅσους ἐργάζονται τὴν καλὴν ἀνησυχία τὸ μήνυμα ξεκάθαρο.

Δηλαδὴ μᾶς λένε οἱ ξένοι κατακτητές:

- Ἡ πατρίδα σας, ἡ Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα, μᾶς ἔχει παραδοθεῖ. Τὴν ἐλέγχουμε.
- Ἡ Ὀρθοδοξία ἠττήθηκε.
- Ὁ Ἀντίχριστος νίκησε τοὺς Ἁγίους (Ἀποκάλυψη).

¹ Σοφ. Σολ. ε', 23.

- Οί έορτές (τῶν Ἁγίων) καταργήθηκαν.
- Ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοση ἔπαψε, δὲν ἔχει συνέχεια.

Οί ἀργίες, ἀκόμη καὶ ἡ Κυριακή, μεταλλάχθηκαν. Εἴτε ἔγιναν ἐργάσιμες ἡμέρες, εἴτε κατήντησαν παγανιστικές καὶ σατανιστικές φιέστες μὲ φαγοπότια καὶ σαρκικὸ σοδομιτισμό. Ἄλλες δὴθεν παγκόσμιες γιορτές ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους, ὅπως αὐτές τοῦ κρασιοῦ (Βάκχος), τῆς σαρδέλας, τῆς μελιτζάνας, τοῦ καρκίνου, τοῦ AIDS, τοῦ περιβάλλοντος.

Εἶπαμε ὅμως ὅτι οἱ Προφητείες εἶναι σαφείς («καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία»).

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς κήρυξε πρὶν 200 χρόνια σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς: «Θὰ βαδίζεις 100 γλμ. ἀπὸ τὴ Φλώρινα ἕως τὴν Κοζάνη, καὶ δὲν θὰ συναντᾷς ἄνθρωπο».

Ἀπὸ τὴν Θεία Ἀποκάλυψη γνωρίζουμε ὅτι θὰ μείνουν καὶ θὰ ἀγωνιστοῦν ἕως θανάτου πολλοί, οἱ περισσότεροι ὅμως τῶν ἀνθρώπων θὰ ἀπολεσθοῦν λόγω τῆς ἀποστασίας τους. Ὁ Τριαδικὸς Θεὸς θὰ φυλάξει τοὺς δικούς Του καὶ ἀπὸ τὸ σφράγισμα τοῦ ἀντιχρίστου καὶ ἀπὸ τὸ πυρηνικὸ ὀλοκαύτωμα (Ἄρμαγεδῶνα).

Τὸ ὄπλο τῶν Ὁρθοδόξων ἀνίκητο: Μυστήριον μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, πού φυσικὰ οἱ ἀνόητοι πού χαίρονται τώρα δὲν τὸ γνωρίζουν. Ἀντιγράψουμε τὰ χωρία ἐκεῖνα τῆς Καινῆς Διαθήκης, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Παράκλητος καλεῖ ὅλους εἰς μετάνοιαν:

«Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»²

«... καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεισθε. ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλῳάμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήσητε, πάντες ὁμοίως ἀπολεισθε.»³

«... λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας.»⁴

« πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.»⁵

«Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ

² Ματθ. 3, 1-2. Πρὸβλ. ἐπίσης Μαρκ. 1, 14-15.

³ Λουκ. 13, 2-5.

⁴ Αὐτόθι. 15, 7.

⁵ Ματθ. 9, 13. Πρὸβλ. ἐπίσης Μάρκ. 2, 17, Λουκ. 5, 32.

βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψετε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.»⁶

«... γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνδυμῆσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν, διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἧ ἔμελλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.»⁷

«... εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν; ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν λέγοντες Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.»⁸

«... οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἠγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.»⁹

«... ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς.»¹⁰

«... μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἤξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἤξω ἐπὶ σέ.»¹¹

«... ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον.»¹²

«... καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.»¹³

Τὸ φοβερὸν στὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι ὅτι ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀρχίζει καὶ τελειώνει μὲ προτροπὴν γιὰ μετάνοια¹⁴. Ὁ Σωτῆρας μας Χριστὸς εἶπε: «Εγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω»¹⁵, «ἀρχὴ

⁶ Πράξ. 2, 37-38. Πρβλ. ἐπίσης αὐτόθι 3, 12-20.

⁷ Αὐτόθι, 17, 29-31. Πρβλ. ἐπίσης αὐτόθι 26, 19-20.

⁸ Αὐτόθι 11, 17-18. Πρβλ. ἐπίσης αὐτόθι 20, 18-21.

⁹ Β' Πέτρ. 3, 9.

¹⁰ Ἀποκ. 2, 4-6. Πρβλ. ἐπίσης αὐτόθι 2, 16-23.

¹¹ Αὐτόθι 3, 3.

¹² Αὐτόθι 3, 19.

¹³ Αὐτόθι δ', 20-21. Πρβλ. ἐπίσης αὐτόθι ιστ', 9-11.

¹⁴ Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω παραπέμπουμε καὶ σὲ ἄλλα χωρία, στὰ ὁποῖα ἡ Καινὴ Διαθήκη κάνει λόγο περὶ μετάνοιας, τὰ ἐξῆς: Ματθ. γ', 8-9· γ', 11· ια', 20-24· ιβ', 41, Μάρκ. α', 4· στ', 7-12, Λουκ. γ', 3· ι', 13-14· ια', 32· ιστ', 30-31· ιζ', 3-4· κδ', 45-48, Πράξ. ε', 31· η', 18-23· ιγ', 16-24· ιδ', 4· κστ', 20, Ρωμ., β', 4, Β' Κορ. ζ', 9-10· κβ', 20-21, Β' Τιμ., β', 24-25, Ἑβρ., στ', 1-6· ιβ', 16-17.

¹⁵ Ἀποκ. α', 8.

καὶ τέλος.»¹⁶ Αποκαλύπτεται λοιπὸν στὸν κόσμον ὅτι τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως ὡς ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς τῶν ὀρθοδόξων πνευματικῆς βιοτῆς εἶναι ὄντως τὸ κλειδί τοῦ Παραδείσου ποὺ ὁ Θεὸς ἄφησε παρακαταθήκη στὴν Ἁγία Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία Του, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ πορεύονται ἀπλανῶς καὶ διὰ τῆς Πύλης ποὺ εἶναι ὁ Μεσσίας καὶ Σωτήρας μας Χριστὸς νὰ εἰσέρχονται εἰς τὸν Παράδεισον.

¹⁶ Αὐτόφι κβ', 13.